

Zoetermeer, 9 December 1949.

Zeer geachte Luster Lammers,

Wat deed me dat goed, dat u me nog zulk een lange brief stuurde. Ja, ik heb met uw leed en rouw meegeleefd: de Heere heeft u dit jaar zwaar bezocht: eerst uw zoon, toen uw Man, nu uw schoonzoon. Maar --- van alle drie beweegt u vertrouwen, dat ze bij Jesus zijn. U is niet bedroefd als degenen, die geen hoop hebben.

Ik bid u toe, dat de Heere u steeds kracht mag geven en dat u dicht bij Hem die genade beweegt ontvingt, dat u uw kruis nog beweegt dragen tot ere van Zijn Naam.

Met uw schoondochter in Tijnacker en met haar kinderen gaat het goed. Ali en Gerrit zijn een paar beste catechitanten.

Hebt u nog later weer iets gehoord uit Canada? Onze God moege uw dochter en haar kinderen daar ginds ondersteunen en sterken. Onze gebeden mogen wel steeds voor hen opstijgen.

En nu is t op "Beekrielt" wel eenzaam geworden. De Heere had uw Man op in hoge leeftijd nog zo veel rijke gaven geschonken. Zijn verstand bleef altijd zo best.

Na mist ik hem zeer. Maar ... de Heere verlaat de
Zijnen nooit: ik niet op „Beekzicht“ en uw dochter niet
in Canada en uw schoondochter niet in Tynacher. Hij is
overal nabij!

De volgende week vrijdag hoop ik nog naar Rullken te
gaan. De school in Yendo wordt dan weer in gebruik
genomen, terwijl de school ook 45 jaar bestaat. Ik hoop
dan dan een woordje te spreken. Maar met 't oog op mijn
drukkende werk moet ik in één dag heen en weer.

Zurker Lammert, ontvingt ik onze hartl. groeten
en weet gode bevelen.

uw toegewijde

W. E. Frickman